

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Okresní soud v Táboře rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Martina Prokopa a přísedících Evy Bystřické a Vladislavy Čančurové v hlavním líčení konaném dne 8. září 2020

takto:

I. Tímto rozsudkem se zrušuje výrok o vině, jakož i výrok o trestu z trestního příkazu Okresního soudu v Táboře ze dne 13. března 2020, č.j. 3T 4/2020 - 54, jenž právní moci nabyl dne 8. 4. 2020, jakož i další výroky, které mají v uvedených výrocích svůj podklad.

II. Obžalovaná [celé jméno obžalované],

narozena [datum] v [obec], trvale bytem [adresa obžalované], na rodičovské dovolené, nyní bytem [adresa obžalované],

je vinna, že

1. v době od 17.30 do 17.35 hodin dne 10. 1. 2020 v [obec], [ulice a číslo], v prodejně [příjmení], poté, co si vybrala dámské černé kalhoty, artikl [číslo], velikosti M, v hodnotě 548 Kč, dámskou prošivanou bundu béžové barvy, artikl [číslo], velikost 38, v hodnotě 1.298 Kč a dámské černé boty s bílou podrážkou, artikl [číslo], velikost 37, v hodnotě 698 Kč, tedy vše v celkové hodnotě 2.544 Kč, s uvedeným zbožím přehozeným přes ruku bez placení utekla, a takto jednala ke škodě [právnícká osoba], [IČO], se sídlem [adresa], načež byla v 17.43 hodin zadržena strážnicí Městské policie [obec],

2. v době od 15.00 hodin do 15.13 hod. dne 27. 3. 2020 v [obec], ul. [ulice a číslo], v supermarketu [příjmení] [příjmení], obchodní družstvo [obec], s [jméno] [celé jméno obžalované], [datum narození], ml. [jméno] [celé jméno obžalované], [datum narození], a ml. [jméno] [celé jméno obžalované], [datum narození], jejichž jednání bylo oznámeno jako přestupek, uschovaly do dětského kočárku, který vezly, a kabely zavěšené na kočárku, 4 ks sýru Leerdammer light v hodnotě 147,60 Kč, 2 ks Pepsi o obsahu 0.5 l v hodnotě 35,80 Kč, 0.316 kg veprůvé šunky ABC v hodnotě 62,88 Kč, tradiční pomazánkovou šunku v hodnotě

34,90 Kč, sirup Jupí jahoda v hodnotě 36,90 Kč, Red Bull drink v hodnotě 39,90 Kč, Kinder Surprise v hodnotě 21,90 Kč, 3 ks sýru Camembert Ranko v hodnotě 71,70 Kč a 5 ks kakaového termixu Ranko v hodnotě 39,50 Kč, tedy zboží v celkové hodnotě 491 Kč, u pokladny obžalovaná uhradila pouze láhev RC Coly a s ostatním zbožím poté prošly kolem pokladny bez placení, kde byly vyzvány vedoucím supermarketu k vrácení zboží, což učinily, a takto jednaly ke škodě [anonymizováno], obchodní družstvo [obec], [IČO], se sídlem [adresa obžalované],

a popsaneho jednání se obžalovaná dopustila přesto, že byla rozsudkem Okresního soudu v Táboře ze dne 4. 11. 2019, sp. zn. 6Tm 6/2019, pravomocným dne 4. 11. 2019, uznána vinnou proviněním krádež podle § 205 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku za užití § 6 odst. 1 zákona o soudnictví ve věcech mládeže, za což jí bylo uloženo trestní opatření odnětí svobody v trvání 2 měsíce, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 12 měsíců, tedy do 4. 11. 2020, současně se jednání pod bodem 2. dopustila v době, kdy byl usnesením vlády České republiky ze dne 12. 3. 2020, č. 194, vyhlášen na území České republiky z důvodu ohrožení zdraví v souvislosti s prokázáním výskytu koronaviru (označovaného jako SARS CoV-2) nouzový stav na dobu 30 dnů,

tedy

přisvojila si cizí věc tím, že se jí zmocnila, byla za takový čin v posledních třech letech odsouzena, a dílem takový čin spáchala za jiné události vážně ohrožující život a zdraví lidí,

čímž spáchala

zločin krádež podle § 205 odst. 2, odst. 4 písm. b) trestního zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 205 odst. 4 trestního zákoníku za užití § 45 odst. 1 trestního zákoníku ke společnému trestu odnětí svobody v trvání 2 (dvou) let a 6 (šest) měsíců.

Podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 trestního zákoníku se obžalované výkon tohoto trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v délce 3 (tří) let a 6 (šest) měsíců.

Odůvodnění:

Dokazováním v hlavním líčení byl zjištěn skutkový stav tak, jak je popsán ve výrokové části tohoto rozsudku.

I. Důkazní situace

1. V hlavním líčení byla vyslechnuta obžalovaná [celé jméno obžalované]. Čteny byly úřední záznamy o podaných vysvětleních svědků [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [celé jméno obžalované] (narozenou [rok]), [jméno] [celé jméno obžalované] a [jméno] [celé jméno obžalované] (narozenou [rok]). Dále byly provedeny listinné důkazy, jejichž podstatný obsah je citován níže.

2. Obžalovaná [celé jméno obžalované] k věci uvedla, že v obchodě byla se svými sestrami [jméno] a [jméno] a také s matkou [jméno] [celé jméno obžalované]. Vzaly sýry, pomazánku a další zboží. V tomto obchodě se dalších krádeží nedopustily, jinde ano. Zboží uschovaly do kabelky od kočárku, na výzvu jej nakonec vrátily. U pokladny zaplatila jen RC Colu. S vedoucím prodejny měla slovní výměnu kvůli rouškám, ona ji ale měla. Nevěděla, že by mohla dostat přísný trest, když se krádeže dopustila v nouzovém stavu. Ke své osobě dále uvedla, že v současné době pracuje a stará se o tříletého syna. Byla si na Probační a mediační službě vyřídit výkon trestu obecně prospěšných prací, bydlí u otce a bude trest vykonávat. Toho, co spáchala, lituje.

Z úředního záznamu o podání vysvětlení svědkem [jméno] [příjmení], vedoucím prodejny jednoty [příjmení], vyplývá, že tento znal obžalovanou i ostatní osoby z minulosti, neboť se zde dopustily

několika krádeží. Proto se na ně inkriminovaný den zaměřil a sledoval je. Osoby se rozešly po prodejně, následně se vždy potkaly se ženou, která tlačila kočárek. Do kočárku vkládaly různé zboží, pak odešly z prodejny s prázdnými košíky bez zaplacení. Zastavil je a vyzval je, ať posečkají do příjezdu policie. Dvě z žen odešly, zbylé dvě počkaly. Vyndaly věci z kočárku, kdy se jednalo o potraviny v celkové hodnotě 491 Kč. Ještě před příjezdem policie došlo k incidentu, kdy si ženy sundávaly z obličejů roušku a odmítly si ji nasadit s vulgárními výrazy. Z úředního záznamu o podání vysvětlení svědkyně [jméno] [příjmení] vyplývá, že tato jako zástupkyně vedoucího a prodavačka byla vyzvána [jméno] [příjmení], aby s ním sledovala podezřelé osoby v prodejně. Jednalo se o čtyři ženy, které ukládaly zboží do kočárku a následně jej nezaplatily. Proto zavolali policii.

Z úředních záznamů o podaném vysvětlení [jméno] [celé jméno obžalované] (narozenu 1980), [jméno] [celé jméno obžalované] a [jméno] [celé jméno obžalované] (narozenu [rok]) vyplývá, že tyto odmítly vypovídat ve věci jejich příbuzné obžalované.

3. Z listinných důkazů byl proveden protokol o zadržení a záznam o oznámení události. Z nich vyplývá, že dne 27. 3. 2020 byly v prodejně [příjmení] zadrženy dvě podezřelé osoby, a to obžalovaná [celé jméno obžalované] a [jméno] [celé jméno obžalované] (narozena [rok]). U obžalované bylo zjištěno, že byla v posledních třech letech pravomocně odsouzena a potrestána, lustrace u [jméno] [celé jméno obžalované] byla negativní. Další dvě ženy byly ztotožněny, kdy se jednalo o [jméno] [celé jméno obžalované] (narozenu [rok]) a [jméno] [celé jméno obžalované]. Odcizené zboží, které bylo u obžalované zajištěno, bylo nepoškozené vráceno zpět do prodeje. Z pokladního dokladu se zjišťuje cena odcizeného zboží ve výši 491 Kč. Věc [jméno] [celé jméno obžalované], [jméno] [celé jméno obžalované] a [jméno] [celé jméno obžalované] byla předána přestupkovému oddělení Města Tábor (viz oznámení přestupku na č. l. 38 spisového materiálu). K dispozici je kamerový záznam, vyjádření ke škodě a odborné vyjádření týkající se hodnoty odcizeného zboží.

Z osobních výkazů obžalované [celé jméno obžalované] vyplývá, že jmenovaná je žadatelem o dávky státní sociální podpory i o dávky v hmotné nouzi. Z rejstříku trestů a z příložených rozhodnutí bylo zjištěno, že tato byla dvakrát soudně projednávána. Rozsudkem Okresního soudu v Táboře ze dne 4. 11. 2019 sp. zn. 6Tm 6/2019 byl jmenované ukládán pro přečin krádež podle § 205 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku trest odnětí svobody ve výměře 2 měsíců se stanovením zkušební doby ve výměře 12 měsíců. Zkušební doba jí plyne do 4. 11. 2020. Její poslední odsouzení je z trestního příkazu Okresního soudu v Táboře ze dne 13. 3. 2020 sp. zn. 3T 4/2020, k trestu obecně prospěšných prací ve výměře 175 hodin, a to pro přečin krádež podle § 205 odst. 2 trestního zákoníku. Ze zprávy PMS [obec] ze dne [datum] o průběhu výkonu trestu obecně prospěšných prací uložených trestním příkazem Okresního soudu v Táboře ze dne 13. 3. 2020 sp. zn. 3T 4/2020 vyplývá, že obžalovaná při předjednání trestu spolupracovala. Projednání místa výkonu trestu však bylo postoupeno PMS [obec]. Jmenovaná byla dále pětkrát přestupkově projednávána, a to pro přestupky proti majetku (viz opis z evidence přestupků na č. l. 54 spisového materiálu). Z usnesení vlády České republiky ze dne 12. 3. 2020 se závěrem prokazuje vyhlášení nouzového stavu.

II. Skutková zjištění a jejich právní hodnocení

4. Soud konstatuje, že z výpovědi obžalované, z úředních záznamů o podání vysvětlení svědků [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], jakož i důkazů listinných, vyloučeno, že se obžalovaná dopustila skutku tak, jak je popsán v podané obžalobě. Obžalovaná [celé jméno obžalované] se ke krádeži zcela doznala. Popsala, že se jí v obchodě dopustila spolu se svojí matkou a sestrami, kdy do kočárku vkládala zboží a následně bez zaplacení prošla pokladnou. Je dále usvědčována výpovědí [jméno] [příjmení], který je vedoucí prodejny [příjmení], [jméno] [příjmení] a samozřejmě i kamerovým záznamem, který monitoroval její pohyb po prodejně. Množství a hodnota odcizeného zboží je pak zjištěna z daňového dokladu. Její předchozí odsouzení je doloženo

soudními rozhodnutími a vyhlášení nouzového stavu je pak prokázáno usnesením Vlády České Republiky ze dne 12. 3. 2020.

S ohledem na výše uvedené bylo tedy jednoznačně prokázáno, že se obžalovaná dopustila zločinu krádež podle § 205 odst. 2, odst. 4 trestního zákoníku, neboť v supermarketu odcizila zboží, zároveň byla v posledních třech letech za stejný čin odsouzena a čin spáchala za jiné události vážně ohrožující život a zdraví lidí. Nouzový stav z důvodu ohrožení zdraví v souvislosti s prokázáním výskytu koronaviru (SARS – CoV-2), byl vyhlášen od 14.00 hodin dne 12. 3. 2020 na dobu 30 dnů. Princip ignorantia juris non excusat, „neznalost zákona neomlouvá,“ je podle mínění soudu třeba v případě norem trestního práva posuzovat přísněji, nežli u speciálních právních odvětví, jako je např. správní právo, neboť je to právě trestní právo, které je skutečným, „minimem morálky.“ Mimoto, z ryze praktického hlediska, se obžalovaná trestné činnosti dopustila až více než 14 dní po vyhlášení nouzového stavu. Pokud byla schopna z informačních zdrojů zjistit, že má povinnost zakrýt si ústa a nos rouškou (a podrobit se dalším omezením), měla jistě možnost zjistit z jakýchkoli zdrojů i právní dopad vyhlášení nouzové situace.

III. Výrok o trestu

5. Pokud jde o výrok o druhu a výměře trestu, soud vzal v úvahu kritéria stanovená ustanovením § 39 trestního zákoníku, přihlédl tedy k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, jež jsou určovány zejména významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení činu a jeho následky, okolnostmi, za kterých byl čin spáchán, osobou pachatele, mírou jeho zavinění a jeho pohnutkou, záměrem nebo cílem. Přihlédl k poměrům pachatele, jeho dosavadnímu způsobu života a k možnosti jeho nápravy. Dále přihlédl k účinkům a důsledkům, které lze očekávat od trestu pro budoucí život obžalovaného, posoudil existenci polehčujících a přitěžujících okolností, jak je definuje ustanovení § 41 a § 42 trestního zákoníku, a poté dospěl k následujícím závěrům.

6. Obžalované byl v souladu s § 45 odst. 1 trestního zákoníku ukládán trest společný ve vztahu k pokračujícímu útoku z trestního příkazu Okresního soudu v Táboře ze dne 13. 3. 2020, č. j. 3T 4/2020 – 54. Kdy šlo rovněž o krádež v obchodě, tedy způsobem spáchání obdobné jednání, z 10. 1. 2020, tedy ne déle než před třemi měsíci od projednávaného skutku dne 27. 3. 2020. Oba útoky neodděluje doručení návrhu na potrestání (až 30. 3. 2020) ani zahájení trestního stíhání (až 14. 5. 2020).

7. V případě obžalované se nabízelo - v souladu s návrhem intervenující státní zástupkyně - ukládání trestu nepodmíněného. Obžalovaná se dopustila zločinu, který je ohrožen trestní sazbou 2 léta až 8 let odnětí svobody. Obžalované sice formálně nepřitěžuje její předchozí trestněprávní recidiva, neboť fakt, že již byla pro stejnou trestnou činnost v minulosti odsouzena, tvoří znak trestného činu a druhé její odsouzení stojí s projednávanou věcí v souběhu. Trestné činnosti se však dopouštěla ve zkušební době prvního odsouzení a především se dopouštěla opakovaně krádeží, za které byla v letech 2017 až 2019 přestupkově projednávána. Je tedy zřejmé, že by nepodmíněný trest bylo velmi snadné odůvodnit.

8. V její prospěch hovoří to, že se ke svému jednání se zcela doznala a litovala jej. Svědčí jí tedy polehčující okolnosti dle § 41 písm. l), o) trestního zákoníku. Svým jednáním nezpůsobila fakticky žádnou škodu. Veškeré odcizené zboží, nota bene v hodnotě 491 Kč, tedy relativně nevysoké, bylo vráceno bez poškození zpět do prodeje. Trestné činnosti se dopustila ve svých 18 letech, tedy ve věku blízkém věku mladistvých. Lze tedy poukázat též na polehčující okolnost ve smyslu § 41 písm. f) trestního zákoníku. Spáchala ji s matkou, která již v minulosti měla potíže se zákonem, a dalšími příbuznými. Není vyloučeno, že vzhledem ke svému věku a postavení ve skupině pachatelek nebyla iniciátorkou krádeže. Od krádeže v březnu letošního nespáchala žádné další protiprávní jednání. S tím souvisí zlepšení osobních poměrů obžalované. Ta v současné době pracuje. Bydlí nikoli v azylovém domě, ale u otce, v místě svého narození. Pečuje o nezletilého syna [jméno] [příjmení], jehož otec není znám.

9. Přestože obžalovaná svým jednáním formálně naplnila skutkové znaky zločinu krádeže podle ust. § 205 odst. 4 písm. b) trestního zákoníku a soud bezohlednost počínání pachatelů v době nouzového stavu nijak nezlehčuje, soud vzal v úvahu i fakt, že obžalovaná naplnila skutkovou podstatu krádeže, jen“ v podobě tzv. zbytkového znaku, za, jiné události, vážně ohrožující život nebo zdraví lidí.“ Tedy fakticky méně závažným způsobem, než by bylo obdobné jednání za vyhlášeného válečného stavu nebo v době živelné pohromy (typicky tzv. rabováním majetku evakuovaných osob), což jsou oboje hlavní znaky § 205 odst. 4 písm. b) trestního zákoníku.

10. Jakkoliv je si soud vědom nevhodnosti ukládání podmíněného trestu do již uloženého trestu stejného druhu, časově první podmíněný trest jí byl uložen pouze ve výměře dvou měsíce, zatímco nyní by obžalované hrozil trest ve výměře dvou let a s jistotou i nařízení podmíněného trestu. Soud nehodlá spekulovat nad možností případného prodloužení zkušební doby podmíněného odsouzení ve věci 6Tm 6/2019, ale i kdyby jí dvouměsíční trest měl být nařízen, představovalo by to rozdíl oproti 26 měsícům za mřížemi. Jedinou alternativou se tak soudu jevílo znovu ukládání podmíněně odloženého trestu odnětí svobody. Vyměřeno ještě při spodní, ale ne na samé spodní hranici zákonného rozpětí, tedy ve výměře 2 let a 6 měsíců. Tak aby působil na obžalovanou odstrašujícím způsobem. A to s odkladem na zkušební vyměřenou v délce 3 let a 6 měsíců, tedy na velmi dlouhou dobu. Uložená zkušební doba by měla být dle názoru soudu dostačující, aby obžalovaná prokázala, že si vzala ze svého jednání ponaučení, změnila svůj dosavadní přístup k životu a vedla řádný život nejen po stanovenou dobu. Jedinou šancí, jak se nyní vyhnout nařízení obou výchovných trestů je totiž naprosto důsledné vedení řádného života. Naplněného prací a péčí o syna, nikoli neomluvitelnými krádežemi v obchodech.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je přípustné odvolání do osmi dnů od doručení opisu rozsudku prostřednictvím Okresního soudu v Táboře ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích.

Rozsudek může odvoláním napadnout

- a) státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku
- b) obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se jej přímo dotýká
- c) zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci
- d) poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody pro nesprávnost výroku o náhradě škody

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může ho napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce, toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody.

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh, a to ve lhůtě, v níž může podat odvolání obžalovaný. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný omezen ve svéprávnosti, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho opatrovník a obhájce.

Odvolání musí být ve lhůtě, v níž je lze podat, nebo v další lhůtě stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně odůvodněno, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytykány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda ho podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného.

Odsuzuje-li soud obžalovaného za zločin k nepodmíněnému trestu odnětí svobody a přiznává-li poškozenému alespoň zčásti nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo na vydání bezdůvodného obohacení, může poškozený požádat o vyrozměnění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění z trestu odnětí svobody. Žádost poškozený podává soudu, který rozhodoval v prvním stupni (§ 228 odst. 4 tr. řádu).

Právo podat odvolání nepřísluší tomu, kdo se ho výslovně vzdal. Odvolání je nutno podat ve třech vyhotoveních.

Tábor 8. září 2020

Mgr. Martin Prokop
předseda senátu